

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. április 19. napján tartott tárgyalás alapján meghozta és 2018. május 3. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott** és négy társa ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2017. július 4. napján kihirdetett/216. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, **III. r. vádlott** szabadságvesztés büntetését 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre, **IV. r. vádlott** szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti.

IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésébe a 2017. július 4. napjától a mai napig házi őrizetben töltött időt is beszámítja akként, hogy 4 (négy) napi házi őrizet 1 (egy) napi szabadságvesztésnek felel meg.

III. r. vádlott szabadságvesztés büntetésébe a 2017. december 7. napjától előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

IV. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén bocsátható feltételes szabadságra a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon.

A **I. r. vádlott** és **II. r. vádlott**akat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege helyesen 937 628 (kilencszázharminchétezer-hatszázhuszonnyolc) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban felmerült 72 369 (hetvenkettőezer-háromszázhatvankilenc) forint bűnügyi költségből **I. r. vádlott**at 34 200 (harmincnégyezer-kettőszáz) forint terheli.

III. r. vádlottat terhelő 38 169 (harmincegyezer-egyszázhatvankilenc) forintot az állam viseli.

IV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma

I n d o k o l á s

Az Egri Törvényszék ítélete ellen **I. r. vádlott** és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés jelentős enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

II. r. vádlott a védőjével együtt a büntetés enyhítése céljából élt jogorvoslattal.

IV. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés érdekében, másodsorban a büntetés enyhítését célozva jelentettek be fellebbezést.

III. r. vádlottal szemben az eljárás a távollétében fejeződött be, ezért e vádlott a fellebbezési jogával nem élt, míg a védője a kiszabott büntetés enyhítését kérte a fellebbezésében.

Az ügyész valamennyi vádlottra tudomásul vette a törvényszék döntését.

II. r. vádlott védője által felkért igazságügyi orvosszakértők (dr. **T.Cs.** és dr. **F.M.**) „igazságügyi pszichiáter szakértői lelet és vélemény” címmel „együttes véleményt” készítettek, amit a védő csatolt a másodfokú eljárásban. Ebben ugyanazokat a betegségeket írják le az érintett vádlott vonatkozásában, mint amit az elsőfokú ítélet is tartalmaz, ugyanakkor azt is megfogalmazták, hogy ezen betegségek speciális ellátása „....börtönkörülmények között nem biztosítható. Jelen állapota alapján büntetésének házi őrizetben történő végrehajtása javasolt”.

A védő erre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta és **II. r. vádlott** büntetésének lényeges enyhítését kérte.

III. r. vádlott védője utóbb írásban indokolta a jogorvoslatát. Ebben azt az álláspontját fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a súlyának megfelelően a **III. r. vádlottnak** a bűncselekmény felderítésében játszott szerepét és a beismerő, feltáró jellegű vallomását és ez eredményezte az ítélet belső aránytalanságát. Utalt arra, hogy védence szökése közvetlenül az elsőfokú ítélet meghozatala előtt történt, ami a büntetés mértékének a meghatározásában nem nyerhet értékelést, továbbá szólt arról, hogy az áramszolgáltatónak a teljes kárt megtérítette az élettársával közösen vezetett gazdaság bevételeiből. Mindezek miatt a büntetés enyhítését tartotta szükségesnek és indítványt tett eggyel enyhébb, börtön büntetés-végrehajtási fokozat megállapítására.

Az **I. r. vádlott** védője az ítélet előtt jogorvoslatának indokait továbbra is fenntartotta, vitatva **II. r. vádlott** és **IV. r. vádlottak** szavahihetőségét.

IV. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban fenntartotta perorvoslatának irányát, egyben indítványt tett arra, hogy amennyiben védence felmentésére nem kerülhet sor, akkor a vele szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét úgy enyhítse az ítélet előtt, hogy mód legyen annak próbaidőre történő felfüggesztésére, figyelemmel a speciális és generális büntetéskiszabási célokra.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában tárgyalás tartására tett indítványt, tekintettel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 531. §-ának (5) bekezdésében foglaltakra, valamint a Be. 363. §-a (2) bekezdésének a/ és b/ pontjára, mivel a távollévő **III. r. vádlottal** szemben kibocsátott elfogató parancs eredményre vezetett és a vádlottat 2017. december 7. napján elfogták, így a másodfokú eljárásban e vádlott meghallgatására tett indítványt. A fellebbviteli főügyészség átirata a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartva az elsőfokú ítélet - I. és IV. r. vádlott előéleti adatainak kisebb pontosítása, és egy elírás korrigálása után - helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi jogorvoslatokra figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül. Mivel az elsőfokú ítélet kihirdetését követően **III. r. vádlott** elfogása megtörtént, ezért

az ítélet tábla a Be. 531. §-ának (5) bekezdése értelmében tárgyalást tűzött **III. r. vádlott** kötelező kihallgatása céljából. A másodfokú tárgyaláson a vádlott a hallgatás jogával élve nem tett vallomást.

A tárgyaláson, mint okirati bizonyíték ismertetésre került **II. r. vádlott** vonatkozásában a felkérésre készített orvosi vélemény. Ennek kapcsán a fellebbviteli főügyészség képviselője indítványt tett a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának, valamint a Tököli Büntetés-végrehajtási Kórháznak a megkeresésére abból a célból, hogy a **II. r. vádlott** speciális orvosi ellátása mennyiben megoldható.

Az ítélet tábla az ügyész bizonyítási indítványát elutasította. A véleményt jegyző igazságügyi szakértőket a büntetőeljárásba nem vonta be, kirendelésükre nem került sor. A véleményben írtak túlterjeszkedtek a szakértői kompetencián, hiszen **II. r. vádlott** meglévő betegségeire tekintettel büntetésének házi őrizetben történő végrehajtására tettek javaslatot, amire a hatályos jogszabályok egyébként sem adnak lehetőséget. E mellett a vélemény semmiben nem tér el az elsőfokú eljárásban beszerzett és a törvényszék által értékelt igazságügyi orvosszakértői véleményben rögzített betegségek megállapításától, amelyeket az elsőfokú ítélet kimerítően tartalmaz is.

Az ítélet tábla ismertette továbbá ... írásbeli beadványát, de értékelésére nem került sor, írója a jelen büntetőeljárásban eljárási pozícióval nem rendelkezik, ezért a beadvány bizonyítékként nem értékelhető.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék széleskörű bizonyítást folytatott le. Kihallgatta a releváns tanúkat, szem előtt tartva a vádlottak védekezését.

Az elsőfokú eljárásban sor került még **tanú1, tanú2, tanú3, tanú4, tanú5**, valamint **tanú6** tanúkénti kihallgatására is, ám ezen vallomások érdemi információkat nem tartalmaztak, ezért a törvényszék nem is értékelte ezeket az ítéletében.

A feltárt bizonyítékokat az elsőfokú bíróság egyenként és összességében megvizsgálta, értékelte. Eljárási szabályt nem sértett, indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette, megindokolva, hogy mely bizonyítékokat vett figyelembe a vádlottak javára, illetőleg terhére és melyeket vetett el és miért.

Az iratok és a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítványok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján a tényállás kiegészítése, helyesbítése szükséges a következők szerint:

I. r. vádlott esetében feltüntetett elítélés kapcsán (16. oldal 3. bekezdés) mellőzendő, hogy „2011. évi június hó 3. napján törvényi mentesítésben részesült”, hiszen a Btk. 102. §-ának (2) bekezdése értelmében ennek nincs jelentősége és a Btk. 98. §-ának (3) bekezdése alapján újabb bűncselekmény elkövetése esetén a mentesítés nem terjed ki azokra a büntetőjogi jogkövetkezményekre, amelyeket e törvény a korábbi elítéléshez fűz.

II. r. vádlottnál a 17. oldal 1. és 2. pontban rögzítetteket mellőzi az ítélet tábla az ártatlanság vélelmét szem előtt tartva, helyette azt kell feltüntetni, hogy **II. r. vádlott** az Egri Járásbíróság az/2. számú határozatával ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 100 000 forint pénzbüntetésre és 10 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú határozat az Egri Törvényszék/3. számú végzésével 2017. november 24. napján emelkedett jogerőre. A bűncselekmény elkövetési ideje 2017. március 7.

IV. r. vádlott esetében a II/2. tényállás kiegészítendő azzal, hogy a 42 gramm marihuána hatóanyagtartalma 0,084 gramm delta-9-THC, ami nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát (6 gramm), annak 1,4%-a.

Az ítélet 22. oldal 2. bekezdésében „A lefoglalt eszközöket a kábítószer termesztéséhez használták” mondat a következő bekezdés végére kerül.

Az ítélet 24. oldal 1. bekezdésében a III/1. és IV. tényállásban megállapítottak értelmében a hatóanyag-tartalom helyesen 486,19 gramm (316,83 gramm + 169,36 gramm) amely a jelentős mennyiség alsó határának 405%-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 40,7%-a.

E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a törvényszék által rögzített tényállás mindenben megalapozott, a Be. 352. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban az ítéletábra számára irányadó.

A törvényszék ítéletének indokolása is pontosítandó a következőkkel:

A 29. oldal 5. bekezdéséből mellőzi az ítéletábra, hogy „álláspontja szerint az I. r. vádlott nem bizonyította, hogy a területen csak egy esetben járt és nem bizonyította, hogy a rendőrök a telepített kamera egyszeri felvételét manipulálták volna annak érdekében, hogy a vádlottról többszöri időpontban készült felvétel kerüljön az iratokba”.

A vádlottat nem terheli bizonyítási kötelezettség. A Be. 4. §-ának (1) bekezdésében írt alapelv szerint a vád bizonyítása az ügyészt terheli.

Ugyanezen okból kell mellőzni a 35. oldal 3. bekezdésének első mondatát.

A 30. oldal 1. bekezdésének első mondatából mellőzendő a védőre hivatkozás, hiszen neki a büntető ügyet érintően semmiféle védekezése nem lehetett.

A 41. oldal teljes 2. bekezdését is mellőzi a másodfokú bíróság. A törvényszék **I. r. vádlottnak** egy korábban már jogerősen befejeződött ügyében az I. r. vádlott védekezési taktikáját vetíti ki a most elbírált büntető ügyre. Ez azonban semmiféle ténybeli vagy jogi következtetésre nem alkalmas, ezért szükségtelen.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerű következtetést vont le valamennyi vádlott büntetőjogi felelősségére, bűnösségére. Az elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is helyes és törvényes.

Az érintett vádlottak és védőik elsődlegesen felmentést célzó jogorvoslati nem vezethettek eredményre, mert ezt a bizonyítékok eltérő értékelésével kívánták elérni, amellyel az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadták. Amennyiben a tényállás megalapozott, úgy a másodfokon eljáró bíróság a felülmérlegelés tilalma folytán nem értékelheti eltérően a bizonyítékokat, ez a törvény erejénél fogva kizárt.

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket. A 42. oldal 7. bekezdésében írtak helyett enyhítő körülményként csupán az rögzítendő, hogy az időmúlás ténye szól a vádlottak javára.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések kapcsán ki kell emelni azt, hogy mindegyik vádlott esetében jelentősen az irányadó középérték alatt kerültek meghatározásra a szabadságvesztés büntetések. **I. r. vádlott** részbeni szervező, irányító tevékenysége és a kábítószer hatóanyagtartalmának összmenyisége miatt az ítélőtábla nem látott lehetőséget a büntetésének enyhítésére. Itt kell utalni arra, hogy e vádlott esetében a terhére megállapított kábítószer hatóanyag-tartalom összesen több, mint 180%-kal haladja meg a különösen jelentős mennyiség alsó határát. Emellett a kábítószer birtoklásának büntetével kábítószer-kereskedelem büntette áll halmazatban, míg a **II. és III. r. vádlottak** vonatkozásában a kábítószer birtoklásával vagyron elleni bűncselekmény halmazata áll, amelynek a büntetési tétele - szemben a kábítószer-kereskedelem 2-8 évig terjedő büntetési tartamával - csupán 3 évig, illetve 2 évig terjedő szabadságvesztés.

IV. r. vádlott esetében pedig nem halmazati büntetés kiszabása történt, mivel vele szemben egy bűncselekmény elkövetése került megállapításra.

Az ítélőtábla nyomatékkaal értékelte **III. r. vádlott** javára a beismerő vallomását, amelyre tényállást lehetett alapozni, míg a **II. és IV. r. vádlottak** esetében a részbeni beismerő vallomást. Ugyanakkor figyelemmel kellett lenni arra, hogy **II. r. vádlott** közegészség elleni bűncselekménye enyhébb megítélésű, mint **III. r. vádlott** ugyanilyen jellegű bűncselekménye.

Mindezekre tekintettel, értékelve a feltárt bűnösségi körülményeket, a rendelkező részben írtak szerint enyhítette az ítélőtábla a **II.**, a **III.** és a **IV. r. vádlottak** szabadságvesztés büntetését, **II. r. vádlott** esetében érintetlenül hagyva a 6 év közügyektől eltiltást, míg **III. r. vádlottnál** ezt 7 évre enyhítette. Az elkövetett bűncselekmények jellegére figyelemmel törvényesen került sor a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására a **II. és III. vádlottaknál**.

IV. r. vádlott 42 héten át, heti rendszerességgel 1 gramm, összesen 42 gramm marihuánát értékesített, amelynek becsült hatóanyagtartalma nem haladta meg a csekély mennyiség felső határát, annak 1,4%-a, amibe beleolvadt a nála megtalált és lefoglalt 29,44 gramm marihuána (**II. tényállás**). A kábítószer mennyiségére, továbbá az időmúlásra tekintettel az ítélőtábla a szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk. 85. §-ának (1) bekezdése alapján e vádlottra felfüggesztette, azonban a bűncselekmény jellegére tekintettel a próbaidő tartamát a maximum közelében, 4 évben határozta meg.

A Btk. 61. §-ának (1) bekezdése értelmében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés csak végrehajtandó szabadságvesztés esetén kerülhet alkalmazásra, ezért a **IV. r. vádlott** vonatkozásában ennek kiszabását mellőzte a másodfokú bíróság.

A **III. r. vádlott** esetében a Btk. 35. §-a (2) bekezdésének alkalmazására az ítélőtábla nem látott törvényes lehetőséget, ezért a büntetés-végrehajtási fokozatot érintetlenül hagyta.

Az érintett vádlottakkal szemben így kiszabott büntetés a belső arányosságot is tükrözve szükséges és egyben elegendő a Btk. 79. §-ában írt büntetési cél eléréséhez, igazodik a vádlottak társadalomra veszélyességének fokához, a megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekhez.

A **II. és III. r. vádlottak** kényszerintézkedésének beszámítása a Btk. 92. §-ának (1)-(3) bekezdései alapján történt.

IV. r. vádlottnál a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről szóló rendelkezés értelemszerűen a szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.

Az elsőfokú ítéletben a **I. r. vádlott** és **II. r. vádlottakat** egyetemlegesen terhelő bűnügyi költségre kötelező rendelkezésben eltért egymástól a szám és betűvel történt leírás, amit korrigált a másodfokú bíróság.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

I. r. vádlott a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján köteles viselni, míg a **III. r. vádlottat** terhelő bűnügyi költséget - az eredményes fellebbezés folytán - az állam viseli a Be. 381. §-ának (2) bekezdésében írtak szerint.

Végezetül a másodfokú bíróság rögzítette **IV. r. vádlott** új személyazonosító igazolványának a számát.

Debrecen, 2018. május 3.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

Az Egri Törvényszék/216. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerős és **IV. r. vádlott** szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2018. május 3.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.